

Vodný Žurnál

Štvrťročník
8. ročník 4/2016

Prinášame Vám to najlepšie...

Spoznajte tváre kampane
„Nech sa páči, vodovodná“

3

5

7

8

9

12

17

15

Aktuality str. 3

Chceme deklarovať význam vody

Spoznajte tváre kampane „Nech sa páči, vodovodná“

Voda na predaj

Medzinárodný maratón mieru

O ľuďoch str. 9

V každom človeku je určitý potenciál

Najviditeľnejším znakom našej práce sú ťažké škatule plné dokumentov

Vodárov klobúk str. 15

Vodárov klobúk VIII.

Relax str. 17

Vtipy

Nájdí 10 rozdielov

Vodný žurnál – časopis Východoslovenskej vodárenskej spoločnosti, a.s., Komenského 50, 042 48 Košice, 040 01. www.vodarne.eu.

Vydavateľ: Agentúra PENELOPA, s.r.o., Omská 22, Košice 040 01. **Šéfredaktor:** Mgr. Martina Hidvéghyová, **e-mail:** hidveghyova@penelopa.sk, **Zástupca šéfredaktora:** Mgr. Alena Havrilová, **e-mail:** obchod@penelopa.sk, **Zodpovedný redaktor:** PhDr. Peter Furmaník, **Redaktori:** Helena Sviatková, Helena Sičáková, Ing. Jana Petráková, Henrieta Krištofová, Jana Pavliková, Mgr. Ivana Adamečková, Bc. Eva Harakalová, Gabriela Liptáková, Alena Pangráčová-Piterová. **Sídlo redakcie, príjem inzercie:** Agentúra PENELOPA, s.r.o., Omská 22, Košice 040 01, **tel./fax:** +42155 677 00 76. **Grafika a sadzba:** Agentúra PENELOPA, s.r.o., **Tlač:** Rotaprint Košice. Autorské práva vyhradené. Akékoľvek rozmnožovanie textu, grafiky a fotografií vrátane údajov v elektronickej podobe, len s predchádzajúcim písomným súhlasom redakcie. Nepredajné.

S generálnym riaditeľom Ing. Stanislavom Hrehom, PhD., o zriadení audiovizuálneho centra i o tom, že VVS je najmodernejšou vodárenskou spoločnosťou na Slovensku.

Chceme deklarovať význam vody pre život jednotlivca i celej planéty

Pána generálneho riaditeľa sme oslovili v súvislosti s tým, že dávno nevyužívaná časť rozsiahleho areálu na Vodárenskej ulici v Košiciach ustúpila výstavbe nového bytového komplexu a že sa rozhodol starú, prekrásnu, i keď schátranú budovu bývalej čerpacej stanice (ČS) nezbúrať, ale práve naopak zachrániť ju a zrekonštruovať. Rovnako sa rozhodol nedať zasypať nevyužívané staré katakomby, ale využiť ich na výchovno-vzdelávacie a propagačné účely, za čo mu mnohí ďakujú a vysoko to oceňujú. Za všetkých citujeme slová pani Márie Polčíkovej z košického závodu: „Som veľmi rada, že pán generálny riaditeľ sa rozhodol zachovať tento kus vodárenskej histórie pre budúcnosť a v budove bývalej čerpacej stanice zriadiť múzeum.“

Myslíte si, pán generálny riaditeľ, že voda, ako často nedocenený základ života, ktorú mnohí berú ako úplnú samozrejmosť, si zaslúži propagáciu a zriadenie takéhoto múzea v Košiciach? A či si také niečo zaslúži aj samotné vodárstvo, vodárenská profesia?

„Som presvedčený, že voda ako najdôležitejšia tekutina pre náš život si zaslúži svoj priestor. Rád by som sa poďakoval za podporné slová svojich kolegov, ktorí zdieľajú so mnou rovnaký názor na rozvíjanie vodárnskych hodnôt. Chcel by som ale hneď na úvod vysvetliť, že nemám v úmysle vytvoriť špeciálne múzeum v pravom slova zmysle ako vedeckú inštitúciu, ktorá plánuje zhromažďuje, triedi, odborne uchováva a ďalej vedecky spracováva zbierky hmotných dokladov o vývoji vodárstva. Nejde mi o to, aby sme zozbierali prvé vodovodné rúry na východnom Slovensku, staré materiály, prezentovali archaické metódy práce vodárov. Takéto zariadenie plné histórie máme už v Michalovciach, ktoré pod názvom Environmentálne vodárenské vzdelávacie zariadenie (EVVZ) zodpovedne plní svoj účel.“

Sila vody i jej nebezpečenstvo

Pripravované audiovizuálne a výučbové centrum v areáli na Vodárenskej bude teda celkom iné než michalovské EVVZ. Pána generálneho riaditeľa sme sa teda opýtali, aké má konkrétne predstavy a zámery s týmto centrom.

„Košické „múzeum“ má byť oslavou vody, má predstavovať priestor pre osvetovú prácu, školiace centrum pre vodárov, zároveň aj konferenčné priestory pre vodárenské odborné fóra a výučbové centrá pre základné, stredné a vysoké školy, s ktorými vodárenská spoločnosť má už teraz dobrú spoluprácu a chce ju ešte rozvinúť aj ďalej. Školy by tieto priestory mali využívať na výučbu o vode a jej význame a pre vzdelávacie programy o ochrane životného prostredia. Moderné, špičkové priestory vybavené audiovizuálnou technikou a riadené počítačmi pomôžu totiž všetkými prostriedkami priblížiť návštevníkom význam vody, jej silu, nebezpečenstvo, prednosti, blahodarné účinky... Slovom,

odprezentujú všetky modifikácie vody. Našou ambíciou je deklarovať význam vody pre život jednotlivca i planéty.“

Ale je tu aj ďalší cieľ.

„Áno, ide nám o záchranu nádhornej a pamiatkovo chránenej budovy, ktorá ako stará čerpacia stanica už dávno nemá funkčnú technológiu, zaslúži si ale rekonštrukciu. Zámerom je tomuto architektonickému skvostu vrátiť pôvodnú krásu a zároveň bude jej okolie, resp. celý areál upravený tak, aby novú tvár vodárenskej budovy bolo už z diaľky vidieť.“

Kontrast histórie a modernej prezentácie

Prekrásna stará budova bývalej ČS-ky, ktorá bola v posledných desaťročiach využívaná ako skladové priestory, je však už dosť schátraná (najmä strecha), ale čo je najhoršie - v časoch nadšeného budovania socializmu tam vtedajšie vedenie vodární nanajvýš necitlivo dalo k vonkajším múrom budovy dostávať nevkusné murované budky zrejme ako len provizórne kancelárie, ale tie tam zostali a naďalej neuveriteľne hyzdia tento prekrásny architektonický skvost.

„Súhlasím s Vami, pán redaktor, stará budova doteraz využívaná ako skladové priestory sa musí postupne vyčistiť a zrekonštruovať pre nové poslanie tohto vodárenského objektu - v kontraste historickej budovy a modernej prezentácie vody v interiéri. Katakomby, ktoré sa tam nachádzajú, možno budú neskôr využité ako priestory na spesenie prehliadky - ako ukážka armatúr a potrubí uložených v zemi.“

Kedy sa začne s búraním spomínaných absurdných prímuroviek - kancelárií? Lebo bez ich likvidácie sa rekonštrukčné práce zrejme ani nerozbehnú...

„Už od októbra sa postupne likvidujú všetky kovové konštrukcie v areáli, realizujú sa úpravy na pozemku, renovuje sa plot i chodník, búrajú sa tie socialistické prístavby k budove. Spracováva sa projekt na jej rekonštrukciu, naozaj bude nutné vymeniť strechu, čaká sa na projekt riešenia interiérov budovy, pracuje sa na štúdiu. Projektant úzko spolupracuje s firmou, ktorá dokáže v budove rozmiestniť audiovizuálnu techniku riadenú počítačmi tak, aby mohli byť moderné prostriedky naplno využité pre svoj účel. Po spracovaní štúdie budeme môcť získať realizačný projekt a na jeho základe i finančný rozpočet rekonštrukcie.“

A kedy by to všetko mohlo byť?

„Predpokladám, že v lete budúceho roka by sa mohla začať samotná rekonštrukcia, ktorá by mala trvať približne dva roky.“

A ak už bude audiovizuálne centrum fungovať, ako plánujete jeho prevádzku? Bude mať stálu službu s vyčleneným samostatným pracovníkom a pravidelné otváracie hodiny alebo bude otvorené len ad hoc v prípade potreby s tým, že niekto z pracovníkov tam zabehne a odomkne?

„Upresním to - nová budova bude mať svojho správcu, ktorý za ňu prevezme zodpovednosť. Nebude však pracovať s otváracími hodinami pre verejnosť, pretože bude prístupná po dohode s jednotlivými subjektmi, podľa dohôd so školami a záujemcami z radov širokej verejnosti a tiež podľa harmonogramu akcií, ktoré tam budú naplánované. Pôjde o budovu určenú prioritne pre VVS a jej marketingové a osvetové zámery. Len pripomeniem, že naša spoločnosť má už teraz rozbehnuté množstvo projektov na prezentáciu pitnej vody ako zdravej alternatívy pitného režimu, projekty na ochranu životného prostredia, projek-

ty o náročnosti procesu výroby vody, projekty o vodnom kolobehu zamerané na cieľovú skupinu deti a žiaci a som presvedčený, že vďaka tejto budove dostanú tieto projekty dôstojný priestor na prezentáciu.“

Vážim si ponuku svojich kolegov

Vybudovanie takéhoto centra, to je spravidla beh na dlhé trate. Nedá sa to zariadiť - ako sa hovorí - len od riaditeľského stola, ale k dielu musia priložiť ruku mnohí. Slovom, aj generálny riaditeľ by sa mal oprieť o pracovníkov VVS, o nadšencov, ktorí hádam aj na úkor voľného času prídu, pomôžu... Pán Ing. Karol Kalinák, námestník riaditeľa košického závodu, už skôr povedal: „Môžem nielen za seba, ale myslím si, že i za svojich kolegov, za celý košický závod sľuobiť, že každý z nás priloží ruku k dielu. Je medzi nami dosť lokálpatriotov a nadšencov, ktorí už začali iniciatívne zbierať staré dokumenty, fotografie a mapy, máme i veľmi starú knihu s podrobnými dennými záznamami o dodávke vody i obrázok starého čerpadla z tejto ČS-ky a napokon i rôzne, dnes už nevyužívané materiály, tvarovky, ventily a mnohé iné zaujímavé artefakty.“

Otázka na telo: **Pán generálny riaditeľ, rátate s pomocou a nadšením ľudí? Aj s tým, že ak bude potrebné, prídu aj vo svojom voľnom čase, aby pomohli realizácii tejto prekrásnej myšlienky? A či aj Vy sám osobne prídete, oblečiete si montérky a vysúkate rukávy?**

„Napriek tomu, že ma nesmierne teší iniciatíva zamestnancov a skutočne si ju vážim, pripomínam, že históriu tam bude venovaný relatívne malý priestor, lebo dominantne pôjde o skutočne mimoriadne moderné avantgardné zariadenie na oslavu vody! Na jeho výstavbe sa preto v prvom rade musia podieľať odborníci na techniku a zvonku ide o rekonštrukciu historickej pamiatky, ktorá možno bude pod dohľadom pamiatkarov a stavebných dozorov. Vážim si ponuku kolegov vysúkať si rukávy a ja sám tiež nemám problém natiahnuť si jedny z mojich dvoch montérok a ak sa bude dať, aj takto prispejem k dielu. Viac ale ukáže samotná rekonštrukcia, tá určite prinesie požiadavky, na ktoré budeme musieť ochotne zareagovať.“

Úspechy sa ťažko odpúšťajú...

Koniec roka zasa nedal na seba dlho čakať, dni sa skracujú, sviatky sa blížia. Pán generálny riaditeľ, predpokladáme, že rád využijete priestor v tomto rozhovore aj na pár sviatočne ladených a sumárnych slov za tento rok určených pracovníkom VVS.

„Určite rád. Chcel by som Vám, milé kolegyně a milí kolegovia, v prvom rade popriať krásne prežitie vianočných sviatkov a úspešné vykroenie do roku 2017. Rád by som pripomenul, že od založenia akciovej spoločnosti prešlo 13 rokov a nám sa podarilo spoločne vytvoriť najmodernejšiu a najlepšiu vodárenskú spoločnosť na Slovensku, čo nás musí naplňovať hrdosťou. I v pracovnom živote nám všetkým chceme popriať veľa úspechov, sily a energie, ale i schopnosti zameriavať sa na podstatné a strategické veci v našej spoločnosti, vytvárať skutočne priaznivé pracovné vzťahy, ktoré majú veľký význam pri práci. Aj rok 2016 ukázal, že úspechy sa ťažko odpúšťajú a nájdu sa ľudia, ktorí by nás radi (aspoň mediálne) videli profesne i ľudsky stroskotať napriek tomu, že našu prácu nie sú schopní odborne posúdiť. Preto všetkým prajem, aby rok 2017 priniesol úspechy, šťastie, pokoj na prácu a hodnotný život, ale predovšetkým zdravie Vám a Vaším rodinám.“ (fur.)

foto: archív redakcie

Spoznaťte tváre kampane

„Nech sa páči, vodovodná“

Názory detí sa v súčasnosti profilujú najmä pod vplyvom sociálnych sietí a médií. Deti sú tiež skupinou, ktorá má najhorší pitný režim v zmysle kvality, pretože preferujú sladené a bublinkové nápoje a z hľadiska ekologického aj nevhodné vody balené v plastových fľašiach.

Práve na deň by nám pritom malo záležať najviac. S týmto posolstvom sa VVS, a.s. pustila do kampane „Nech sa páči, vodovodná“, ktorú pripravila Agentúra PENELOPA, s.r.o. pre deti a nepriamo aj pre rodičov, učiteľov a všetkých dospelých.

Súčasťou kampane totiž bola aj súťaž pre triedy základných škôl v pôsobnosti VVS, a.s.. Záujem bol obrovský, veď sa hralo o atraktívne ceny, výlet do Košíc na kultúrno-spoločenský program Pravá vodovodná párty, darčeky, ale najmä o dvojdnový pobyt pre celú triedu v Tatrách s ubytovaním v penzióne Vodár.

Len prostredníctvom sociálnej siete Facebook oslovila kampaň približne 15 tisíc ľudí, tisíce ďalších si vypočuli reklamné spoty v rádiách. A tak do súťaže došlo viac než 3000 sms na podporu konkrétnej triedy ZŠ. Radosť mali aj umelci, ktorí sa svojím hlasom a tvárou zapojili do kampane. Pravá vodovodná je aj u nich doma top nápoj, ktorý uhasí smäd. Napokon, prečítajte si sami:

PRAVÚ VODOVODNÚ PIJEME DENNE

Andy Ďurica, hudobník, spevák a textár. Odporúča vodu nielen svojím spevom v kampani „Nech sa páči, vodovodná“, ale aj osobne. Pravá voda z vodovodu je to, čo Andy s rodinou pijú denne. Ako hudobník vie, že na zdravie a hlasivky si musí dávať pozor.

„Ja mám vodu veľmi rád, je súčasťou pitného režimu celej našej rodiny. Voda nám chutí, pretože v Košiciach máme veľmi dobrú a kvalitnú vodu. Aj naša malá dcérka je naučená piť vodu na miesto džúsov alebo iných sladených nápojov.“

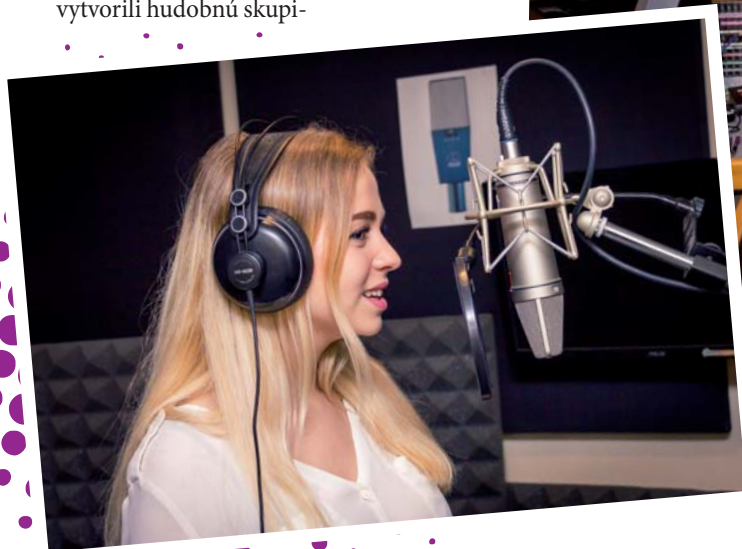
Pomôže kampaň podľa Andyho Ďuricu presvedčiť deti, aby vypustili zo svojho je-

dálnička sladené a bublinkové nápoje, či rôzne nápoje v plastových fľašiach, ktoré sú neekologické voči nášmu životnému prostrediu? „Určite áno. Je veľmi dôležité, aby sme u nás čo najviac propagovali pitie vody z vodovodu, veď Slovensko má veľké zásoby kvalitnej vody, predbiehame mnohé krajiny aj v množstve, aj v kvalite vody. A pritom sa naše deti nechajú zlákať všelijakými reklama-

mi na vodu, napríklad z ľadovcov, zo zahradničiek. My sa nemáme za čo hanbiť, naopak, naša voda je veľmi zdravá a kvalitná, nie je dôvod, aby sme ju odsúvali na druhé miesto.“

V roku 2001 vyhral Andy Ďurica hudobnú súťaž Košický zlatý poklad. Krátko nato začal spolupracovať s Petrom Bičom, vytvorili hudobnú skupinu

nu STEREO. Spolupracoval aj so spevákom Paľom Haberom, ktorému otextoval takmer celý sólový album „To sa stáva.“ Texty piesní písal alebo spolupísal aj pre svojho menovca Adama Ďuricu, pre Petra Cmorika, Katku Koščovú, Máriu Čírovú a mnohých ďalších. Je autorom oficiálnej hymny hokejového klubu HC Košice „Bez krídel“.

URČITE BUDEM ODTERAZ PIŤ VIAC VODOVODNEJ

Elka Martinčeková mladá košičanka, so skladbou „Ako motýľ“ zarezonovala pred rokom na populárnej hudobnej súťaži Košický zlatý poklad, kde uspela v silnej konkurencii a získala spolu s kapelou za pieseň 2. miesto. Tento rok sa Ela, ako čerstvá študentka na strednej škole, stala tvárou kampane VVS, a.s. „Nech sa páči, vodovodná“. Rada spieva, baví sa a priznáva, že čistejšie pitnej vody nepije toľko, ako by mala.

„Vďaka tejto kampani budem aj ja určite piť viac vody, ktorá je bežne dostupná u nás doma z vodovodu. Snáď sa mi podarí denne vypiť aspoň 2 litre.“ Hoci má Ela len 15 rokov, dobre si uvedomuje, že aj pre hlasivky speváčky je voda ten najlepší produkt. „Všimla som si, že iní speváci pijú len čistú vodu z vodovodu. Budem sa snažiť aj ja piť viac

si radšej vyberú sladené bublinkové nápoje, pretože im „chutia“ viac, hoci smäď neuhasia. „Som presvedčená, že časť detí sa aj vďaka tejto kampani zamyslí nad tým, čo je zdravé piť. Hlavne športovci, decká, ktoré chodia cvičiť a presadzujú zdravý životný štýl, sa oveľa viac priklonia k vode a dúfam, že sa k nim pridajú aj tí ostatní,“ presvedčivo dodala Ela Martičeková.

ZETYÁKOVCI PIJÚ VODU, BÁBÄTKO MATERSKÉ MLIEČKO

„Nápoj, ktorý uhasí smäď? Budete sa čudovať, ale je to voda, obyčajná čistá voda. Keďže pri svojom povolání si musím dávať pozor na hlasivky, vyhýbam sa bublinkovým nápojom, aj tým sladeným, ktoré vôbec nemám rád. U nás doma je naozaj najčastejšie

ším nápojom, ktorý pijeme, voda z vodovodu,“ vraví herec Milan Zetyák, ktorý svojím hlasom dotvoril komentár celej vodovodnej kampane. Napriek tomu, že umelecký svet je často spojený s večierkami a rôznymi akciami, kde sa voda príliš nepreferuje, M. Zetyák bez zaváhania hovorí: „Nápoje s obsahom alkoholu som nemal v ústach už viac než tri roky.“

A aký je podľa neho najlepší „presvedčiaci“ spôsob pre deti, aby pili najmä zdravú vodu? „Som presvedčený, že čo deti vidia doma, tak to opakujú, takže je to najmä na rodičoch, aby od mala deťom ukazovali, že je veľmi zdravé piť vodu z vodovodu,“ dodáva populárny herec činohry Štátneho divadla v Košiciach, rodák z Rožňavy. Jedinou výnimkou v rodine mladého umelca, ktorá zatiaľ nemusí konzumovať vodu, je ich štvormesačné bábätko. „Momentálne je pre túto našu osôbku najobľúbenejšie čisto materské mliečko,“ s nadsázkou uzatvára Milan Zetyák.

Mgr. Monika Murová

Foto: archív redakcie

Voda na predaj

Medzinárodný veľtrh študentských cvičných firiem sa v Košiciach konal už po štrnástykrát, tento rok išlo zároveň o podujatie projektu Medzinárodného Višegrádskeho fondu, zameraného na komunikačné a podnikateľské zručnosti a projektu Erasmus+, ktorý rozvíjal odborné jazykové kompetencie a tvorbu SWOT analýzy cvičnej firmy. Medzinárodný veľtrh cvičných firiem sa stal prienikom riešení úloh tímov zložených z viac ako 200 študentov zo siedmich krajín Európy (Česka, Maďarska, Poľska, Rakúska, Slovenska, Španielska a Švédska).

Garantom projektu bola tradične Obchodná akadémia na Watsonovej ulici v Košiciach, ktorá intenzívne podporuje rozvoj podnikateľského myslenia mladých ľudí. „Naším študentom dáva veľmi veľa to, že si predaj produktu môžu vyskúšať na vlastnej koži,“ uviedol riaditeľ Obchodnej akadémie na Watsonovej ulici v Košiciach Ing. Peter Országh.

Študenti svoju cvičnú firmu pripravujú na veľtrh 6 až 9 mesiacov. „Vymyslia si nápad, produkt, ktorý chcú predáť, urobia k tomu SWOT analýzu. Potom si musia pripraviť celý stánok, jeho zázemie, výzdobu. Takisto pripravujú katalóg produktov, tie musia samozrejme veľmi dobre poznať, vedieť o nich rozprávať a dobre ich spropagovať, aby si ich

zákazník kúpil. K tomu si pripravujú prezentáciu v dvoch jazykoch, ktorú zase musia dobre prezentovať pred širokým publikom,“ dopĺňa riaditeľ P. Országh.

Študenti tak už počas štúdia získavajú praktické skúsenosti s obchodovaním. Ich nápady sa páčili aj výrobo-technickému riaditeľovi VVS, a.s. Ing. Rudolfovi Kočíškovi, ktorý sa bol na ponuku cvičných firiem osobne pozrieť. Najviac ho sa-

mozrejme zaujala cvičná firma Vodárik s heslom: Naša voda z vývodu lepšia je než z obchodu. „Podporujeme túto akciu už štyri roky a po druhýkrát tu máme aj stánok. Študenti veľmi dobre reprezentujú spoločnosť VVS, a.s. a aj samotné pitie zdravej vody z vodovodu. Vymysleli si dobrý projekt, majú zaujímavé slogany, heslá. Verím, že aj niektorí absolventi Obchodnej akadémie v budúcnosti zakotvia práve u nás, sú dobre pripravení na prácu vo VVS, a.s.,“ uviedol riaditeľ R. Kočíško.

Samotným študentkám voda z vodovodu chutí. V stánku Vodárik presviedčali aj ostatných, aby ju pili. „Voda z vodovodu je zdravšia ako iné nápoje. A chránite pritom životné prostredie, lebo nepoužívate plastové fľaše.“

Mgr. Monika Murová

Foto: Marián Horňák

Medzinárodný maratón mieru

Prvá októbrová nedeľa v Košiciach už tradične patrila bežcom z celého sveta. **Medzinárodný maratón mieru**, ktorý tohto roku oslavoval 93. výročie, privítal vyše 11 000 bežcov. Účastníci sa prihlásili v rekordne krátkom čase, čo predznamenávalo veľký záujem. Povzbudzovalo ich takmer 60 000 fanúšikov.

Teplé počasie prialo bežcom i korčuliarom, ktorí si plnými dúškami vychutnávali tradíciu, emócie i neopakovateľnú atmosféru najstaršieho európskeho maratónu. Veľmi dôležitý je v takých chvíľach pitný režim v podobe čerstvej vody. Tú na oficiálnom stanovisku na Rastislavovej ulici ponúkali pracovníci Východoslovenskej vodárenskej spoločnosti, a.s. a účastníci maratónu sa vďaka osviežovali nielen zvnútra, ale aj zvonku.

Odvahu zabehnúť tak náročný maratón nabralo i niekoľko zamestnancov VVS, a.s., v modrých farbách spoločnosti si maratón naživo vychutnali Viera Szalontay, Ing. Gabriel Sabo,

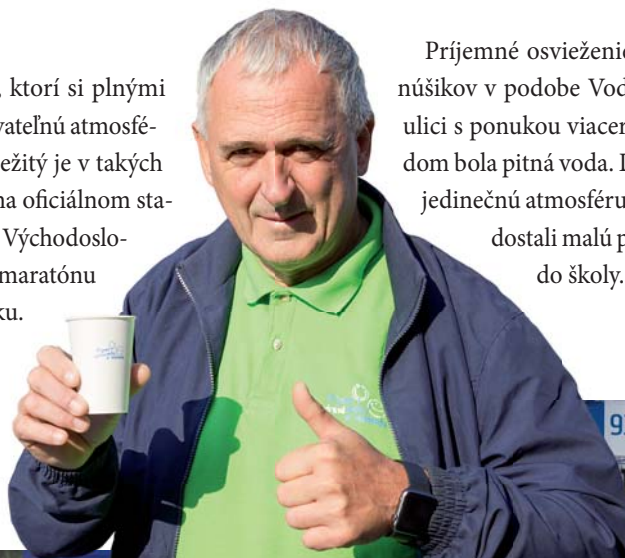
Ing. Viktória Fedáková, Ing. Zlatica Masaryková, Ing. Jana Kováčová, Ing. Gabriel Fedák, Tibor Farkaš, Ing. Ján Kaduk, Slavomír Kmecík, Zita Galambošová, Róbert Tatraj, Ing. Emília Žatková, RNDr. Rudolf Zeľo, Ing. Marián Basarab a Jakub Šatánek.

Príjemné osvieženie bolo pripravené aj pre fanúšikov v podobe Vodného baru na Komenského ulici s ponukou viacerých drinkov, ktorých základom bola pitná voda. Deti, ktoré si prišli vychutnať jedinečnú atmosféru a povzbudzovať športovcov, dostali malú pozornosť od VVS, a.s. – zošit do školy.

Mgr. Alena Havrilová

Foto: archív redakcie

a VVS, a.s.

Ing. Rudolf Kočiško - výrobo-technický riaditeľ VVS, a.s. osobne dohliadal na kvalitu občerstvovacej stanice

Traja námestníci o plusoch a mínusoch vo svojej práci.

V každom človeku je určitý potenciál

Dôležité je, že sme duchom mladí! - pod týmto veľavravným titulkom sme vo VŽ číslo 1/2016 predstavili námestníkov riaditeľov závodov, ktorých sme sa na všeličo pýtali - aj bez servítky. Keďže v tom čase nebol prítomný Ing. Ivan Dubovský (bol na zahraničnej služobnej ceste) a na postoch námestníkov v Humennom a Michalovciach došlo medzitým ku zmenám, vraciame sa k téme. Dávame slovo trom mužom, z ktorých každý prešiel inou cestou, než sa stal námestníkom, ale jedno majú spoločné - žijú pre svoju prácu, lebo si uvedomujú, že dávať ľuďom vodu, znamená dávať im to najcennejšie.

Pozvanie prijali: **Ing. Marián Červeňák** (52 rokov), výrobnotechnický námestník riaditeľa závodu Michalovce, **Ing. Ivan Dubovský** (52 rokov), výrobný námestník riaditeľa závodu Košice a **Ing. Ján Roman** (57 rokov), výrobnotechnický námestník riaditeľa závodu Humenné.

Šediny, ale aj elán

Nosnú myšlienku pôvodného článku vyslovil vtedajší námestník z Humenného, v súčasnosti riaditeľ závodu Michalovce Ing. Kristián Babinec. Sedeli sme všetci pri oválnom stole v zasadačke pána generálneho riaditeľa a pán Ing. Babinec sedel hneď vedľa Ing. Hrustiča, námestníka z Trebišova. Náhle si to uvedomil a hovorí:

„Podľa šedej farby našich vlasov vidieť, že my dvaja sme z celého kolektívu námestníkov najstarší. Ale dôležité je, že všetci, tak ako tu spolu sedíme, sme duchom mladí!“ (Smiech v celej zasadačke.)

Súhlasíte s výrokom pána Babinca, že pre vodárenského manažéra je dôležité byť duchom mladý?

I. Dubovský: S kolegom Babincom súhlasím na 100%. Len by občas neuškodilo aj viac „telesnej“ mladosti. A nenarážam tým len na výsledky nášho (najväč-

šieho) závodu pri športových hrách VVS. (Grimasa.)

J. Roman: Hm, pri výrokoch „vek je len číslo“ sa viem aj pousmiať. Súhlasím s tým, že každý je taký starý, na koľko sa cíti. Na svoj vek sa tiež ešte necítim, mám veľa plánov, ktoré túžim zrealizovať a na to treba byť aj duchom mladý... ale všimam si aj svoje šediny.

M. Červeňák: Súhlasím s predmetným výrokom. Keďže Ing. Babinec je mojím riaditeľom a spolupracujeme veľmi intenzívne, dovoľujem si tvrdiť, že je to človek s neobyčajným životným rozhľadom, plný elánu, ktorý mu môžu závidieť aj mladší kolegovia.

Čo prezradili o sebe?

M. Červeňák: Študoval som na VŠT v Košiciach. Dlhé roky som pracoval v štátnej správe, kde som získal bohaté manažérske skúsenosti. Mám však rád výzvy a preto som v júni 2016 prijal ponuku stať sa členom vodárenského kolektívu ako výrobnotechnický námestník riaditeľa závodu. Som ženatý a mám dvoch synov... A nemôžem sa už dočkať vnúčať!

I. Dubovský: Po gymnáziu na Šrobárovej ulici v Košiciach som vyštudoval elektrotechnickú fakultu TUKE (vtedy ešte VŠT) Košice, odbor technická kybernetika. Už na vysokej škole som si pričuchol k „vodárine“, keď som ako štipendista bý-

Ivan Dubovský

Prinášame Vám to najcennejšie...

valých VVaK absolvoval prax a napísal diplomovku o úpravni vody Bukovec. Po ukončení štúdia v roku 1988 som nastúpil do VVaK na technické oddelenie rozvoja na podnikovom riaditeľstve. V roku 1990 som prestúpil k „investičákovi“ a o 10 rokov do závodu Košice ako výrobný námestník. Niekoľko rokov som bol aj výrobo-technickým námestníkom.

J. Roman: Pochádzam z dedinky Ulič v Sninskom okrese. Strednú školu som vyštudoval v Snine. Po vojenčine som pracoval ako údržbár v LPM Ulič a v decembri 1984 som nastúpil do vtedajších VVaK ako vodárenský pracovník na prevádzku vody v Uliči. Na nástupný plat nikdy nezabudnem. Bolo to 7,60 Kčs/hod. Neskôr som zastával funkcie majstra i vedúceho strediska. V roku 2006 som popri zamestnaní začal študovať na Fakulte chemickej a potravinárskej technológie STU v Bratislave, kde som získal titul Bc. Keďže sa na fakulte neotvorilo externé inžinierske štúdium, prihlásil som sa na prešovskú fakultu TUKE, kde som dokončil štúdium s titulom inžinier. Chcem poďakovať vedeniu spoločnosti i závodu za to, že mi umožnilo študovať popri zamestnaní a moja vďaka patrí aj Ing. Ľubošovi Dulákovi za pomoc pri bakalárskej a Ing. Nataši Riganovej za pomoc pri diplomovej práci. Koncom apríla tohto roku mi riaditeľ závodu Ing. Murín ponúkol funkciu námestníka. Zbral som to ako odmenu za doterajšiu prácu a zároveň aj ako dôveru v moje schopnosti. Je to pre mňa výzva, ktorú beriem s veľkou zodpovednosťou a pokorou.

Chlapi, teraz pozor!

Boli sme zvedaví, aké majú traja oslovení námestníci koníčky a záľuby. Ale ako sa hovorí - chlap chlapa v takých veciach vždy podrží, tak sme ich dopredu varovali: Dávajte pozor na to, čo teraz poviete, lebo je celkom možné, že ten článok by mohli čítať aj Vaše manželky. Len aby neboli doma problémy!

I. Dubovský: Po práci, ak zostane čas, je hlavnou záľubou moja rodina. Druhá záľuba, aj keď manželka si myslí, že to je často obrátene, je šport. Za mlada som ak-

Ing. Ján Roman

tívne hrával basketbal a snažím sa k nemu viesť aj svojho 16-ročného syna.

J. Roman: Teším sa z rôznych domácich kutilských prác, ktorými zveľaďujem domácnosť. Som inovatívny človek. V mladosti som aktívne športoval (lyžovanie, futbal) a hral som v hudobnej skupine. Ešte aj teraz si rád zahrám na gitare, a to najmä instrumentálky od legendárnej britskej kapely The Shadows (Apache, Riders In The Sky a pod.), ale aj ľudové pesničky.

M. Červeňák: Nemám žiadne špeciálne záľuby, skôr také bežné... Tou najväčšou je čítanie literatúry rôzneho druhu – od beletrie až po literatúru faktu. Rád sa vzdelávam a rozširujem svoje obzory, a to aj mimo práce. V poslednom čase som sa doslova stal fanúšikom informačných systémov, s ktorými sa pracuje v našej spoločnosti.

Ich plusy a mínusy

Námestníkov sme sa opýtali na svetlé i tmavé stránky v ich každodennej práci. Všeobecná predstava je taká, že najväčším pozitívom v práci námestníka je, že mu kolegyňa každé ráno urobí dobrú kávu a celý deň môže popíjať kvalitnú vodu. Negatívom sú chronickí sťažovatelia na údajnú nekvalitu pitnej vody, ktorí síce nemajú pravdu a vedia o tom, že ju nemajú, no

napriek tomu si nedajú povedať a neustále vypisujú sťažnosti na vodárov a zlú vodu...

I. Dubovský: Ja osobne kávu takmer vôbec nepijem. No a to najväčšie pozitívum v mojej práci? Takmer pravidelne sa neviem dočkať, kedy sa ráno dostanem do práce a môžem či skôr sa musím podieľať na riešení vzniknutých problémov. Ono je to naozaj tak, že riešenie problémov nás všetkých posúva ďalej. Ak by som to mal povedať športovou terminológiou, mám rád ten krátky víťazný pocit po zdaní jednej prekážky, lebo vám dodá silu na prekonanie ďalších prekážok a veríte, že úspešne dobehnete do cieľa.

M. Červeňák: Pre mňa je pozitívom to, že pracujem v kolektíve, kde zamestnanci sú odborníkmi na svojom mieste. Cítim sa tu aj po tomto krátkom čase ako doma... Zastávam názor, že pracovník má za kvalitne odvedenú prácu dostať objektívnu spätnú väzbu. To sa však samozrejme týka aj situácií, keď práca nespĺňa všetky predpísané parametre. Vtedy je potrebné ihneď zistiť príčinu a prijať opatrenia, aby sa tieto situácie už neopakovali.

J. Roman: Potrpím si na dochvilnosť a slušnosť. Mám rád ľudí, ktorí sú spoľahliví a plnia si zodpovedne pridelené úlohy. Často hovorím podriadeným, aby sa v práci správali tak zodpovedne ako doma a pri plnení úloh dali aj nejakú pridanú

hodnotu - toto je v podstate jedna z mojich predstáv spoľahlivého kolektívu. Rád by som pomerne mladý šikovný tím ľudí aj so zastúpením ženského pohlavia. V každom z členov tímu vidím určitý potenciál a je len na mne, aby som to z nich dostal aj na pracovisku. Námetníkom som podľa môjho názoru ešte dosť krátko a stále sa v kolektíve navzájom spoznávame. Pikošky z pracoviska? Keďže som tu krátko, tak ich zatiaľ veľa nebolo, ale boli, no nepoviem. Z domu nevynášam! (Smiech.)

Námetník statnej postavy?

Vo vodárenskej brandži sa hovorí: „Odstránenie poruchy vie zabezpečiť majster bez toho, aby ho námetník dirigoval a molestoval, avšak to ostatné okolo poruchy, najmä ak je rozsiahla, majster spravidla nezvládne. Keď je potrebné pracovať s verejnosťou, s vyhrážkami zo strany niektorých ľudí a s médiami, ktoré neraz ako supy za horúca nabehnú na miesto poruchy, vtedy už je potrebný riaditeľ alebo námetník.“

I. Dubovský: Súhlasím s tým a ak má námetník postavu podobnej veľkosti ako ja, tak aj argumenty sa osobne protivníkom predkladajú ľahšie. (Smiech.)

J. Roman: S týmto názorom súhlasím len čiastočne. V závode máme dostatočne odborne zrelých vedúcich hospodárskych stredísk i majstrov a tí si vedia poradiť i pri ťažších situáciách. Samozrejme, aj pán riaditeľ i ja ich usmerňujeme, radíme, prípadne im pomáhame a ich aj chránime. Ja sa dlhodobo snažím o korektnú a dobrú spoluprácu s nadriadenými orgánmi i samosprávou, ale aj s dodávateľmi. Vcelku sa mi to darí. Samozrejme, že odstraňovanie porúch je nesmierne dôležitá oblasť našej práce, o tom niet pochyb, ale nie je jediná. Robíme aj investičnú výstavbu a obnovu majetku vlastnými zamestnancami a iné činnosti a aj na tomto poli sa stretávame s rôznymi prekážkami (vstup na pozemok, uvedenie pozemku do pôvodného stavu a podobne). Nielen pri opravách, ktoré sú vždy v centre pozornosti širokej verejnosti, ale aj pri ostatných činnostiach chcem zvýšiť kvalitnú prácu mojich podriadených

pracovníkov i celých kolektívov - na úseku vody i na úseku kanalizácie a ČOV.

M. Červeňák: Moji najbližší spolupracovníci síce dokážu vyriešiť problémy spojené s opravami porúch naozaj profesionálne, avšak počas svojej profesijnej praxe som sa veľakrát presvedčil o tom, že niektorí občania sú spokojní až vtedy, ak so svojím problémom oboznámia vrcholový manažment. Preto na tú poruchu, najmä ak je väčšia, musí ísť riaditeľ závodu alebo námetník. Nie preto, že by to majster nevedel opraviť, ale preto, aby tí ľudia, ktorých sa tá porucha týka, boli spokojní.

Keď starostu bolia kĺby

Opýtali sme sa, či v situácii, keď je verejnosť neustále ohlušovaná hlasnými a lákavými reklamami na balenú vodu a nealko nápoje v rádiách i televíziách, by vodári mali robiť agresívnejšiu propagáciu pitnej vody. Ozaj, vieme, aké majú oslovení námetníci osobné skúsenosti s vodárenskou osvetou, čo robia v tomto smere a aké majú plány a zámery?

M. Červeňák: Som fanúšikom pitnej vody a propagujem ju aj osobne pri stretnutiach so známymi. Stalo sa mi, že som na stretnutí so starostami obcí na ich konštatovanie, že v súčasnej dobe sú spokojní so spoluprácou s michalovským závodom VVS, odpovedal, že okrem dobrej spolupráce im prinášame aj to najcennejšie. Zdravú pitnú vodu. Táto moja odpoveď sa stretla s uznaním a dohodli sme sa, že

pri budúcich spoločných stretnutiach budeme viac hovoriť o vodárenskej osвете a že pomoc z mojej strany majú istú.

I. Dubovský: Nie som síce rodený ani vyštudovaný obchodník, ale podľa môjho názoru nie je nutné z našej strany robiť agresívnejšiu propagáciu pitnej vody. Súčasná propagácia je OK. Skôr sa musíme sústrediť na to, aby všetci naši odberatelia mali neustále dodávanú kvalitnú vodu v určenom tlaku. Veď dnes zopár nespokojných zákazníkov vie v médiách znegovať celú našu reklamu na pitnú vodu. (Hnevľivá grimasa.)

J. Roman: Robiť osvetu ohľadom pitia pitnej vody beriem ako súčasť svojej práce. Rozpoviem skutočný príbeh. Je to už pár rokov dozadu, keď starosta obce Pichne si pravidelne kupoval balenú sladnú vodu. Mal problém s bolesťami kĺbov. Pri jednom stretnutí so starostami obcí sme mu s pánom riaditeľom Murínom odporúčali, aby začal piť vodu z vodovodu, ktorá je "hladná" a zoberie mu z tela niektoré škodliviny. Asi po roku sme sa stretli a pán starosta bol usmievavý a vďačný za radu. Začal piť našu pitnú vodu a bolesti kĺbov mu pomaly ustali. Odvtedy na ňu nedá dopustiť, pomáha nám v osvetovej práci a sám už nechodí kupovať balenú vodu. Propagáciu pitnej vody mám v každodennom programe - pri rôznych príležitostiach, rodinných návštevách, stretnutiach s priateľmi... Verím, že veľa ľudí som aspoň trochu presvedčil o tom, že pitná voda je pre ich zdravie užitočná. (fur.)

foto: archív VVS, a.s.

Ing. Marián Červeňák

Prinášame Vám to najcennejšie...

Bývalý lodník Ing. Viktor Háber prísne stráži regulérnosť verejných obstarávaní.

Najviditeľnejším znakom našej práce sú ťažké škatule plné dokumentov

Od útleho detstva mal dobrý vzťah k vode. Tak ako mnoho jeho rovesníkov aj on sa chcel stať námorníkom. Túžil po nekonečných dobrodružstvách, ktoré zažívajú námorníci plaviaci sa po moriach a oceánoch. Aspoň si to v tom čase myslel - bol až vyše hlavy ovplyvnený dobrodružnými románmi, ktoré v tom čase čítali všetci chlapci v jeho veku.

Internet v dnešnej podobe a Facebook v tom čase ešte nejestvovali, a tak naplno hltal „verneovky“ a diela ďalších románopiscov píšucich o nebezpečenstvách, ktoré na posádky lodí číhali v rozbúrených vlnách mora. Nehovoriac už o pirátoch s čiernymi vlajkami.

Starý morský vlk

Jeho detský sen stať sa námorníkom sa mu splnil iba čiastočne. Pochádza z Košíc a po ukončení základnej školy vyštudoval lodnú dopravu na Priemyselnej škole strojnej a dopravnej (dnes je to Stredná škola lodní dopravy a technických remesel) v Děčíne v česko-nemeckom pohraničí - na rieke Labe. Po maturite chcel pokračovať v štúdiách na svetoznámej vysokej námorníckej škole v poľskej Gdyni na brehu Baltického mora, ale...

„Prišli do toho politické udalosti u našich severných susedov (hnutie Solidarita, občian-

ske nepokoje, tvrdé vojenské potlačenie protestov proti socialistickej štátnej moci s následným vyhlásením výnimočného stavu atď.), a tak mi štúdium v Poľsku naše ministerstvo školstva surovo zatrhllo,“ vysvetlil zrejme jediný lodník pracujúci vo VVS.

Nevzdával sa však a aj s prihladením na určité zdravotné obmedzenie (okuliare), keď pochopil, že kapitánom lode by aj tak nemohol byť, ale zato by mohol byť dobrým strojníkom dôstojníkom, sa rozhodol pokračovať v štúdiách v odbore stavba lodí na Strojníckej fakulte SVŠT, neskôr Slovenská technická univerzita v Bratislave.

„Práve v rokoch, keď som tam študoval, sa to lámalo - vysoká škola technického smeru sa zmenila na technickú univerzitu. A po promócii som potom začal pracovať v lodnej doprave ako asistent generálneho riaditeľa Slovenskej plavby dunajskej, š. p.“

Neskôr to bola Slovenská plavba a prístavy, a.s. „Časom som ale lodnícke remes-

lo zavesil na klinec, chvíľu som ešte pôsobil v Bratislave na ministerstve dopravy a neskôr som sa vrátil do rodných Košíc. Prijal som ponuku pána generálneho riaditeľa Ing. Hrehu, aby som ako ostrieľaný lodník, ktorý sa nebál búrok a veľkých vln na Labe a Dunaji (smiech), strážil korektnosť a regulérnosť verejných obstarávaní.“

Taká ponuka vraj neprichádza každý deň, a tak ju prijal. Pre úplnosť už len doplníme, že pán inžinier Háber je ženatý (manželka súkromne podniká) a jeho koníčkom je šport a najmä rýchle motorky.

Stratégia a nákup

Od 1. júla 2011 pracuje Ing. Viktor Háber vo VVS. Najprv pôsobil ako špecialista pre verejné obstarávanie a neskôr, keď sa pre túto činnosť postupne vykreoval ucelený tím, sa stal vedúcim útvaru stratégie a nákupu, ktorý však všetci skôr poznajú pod

hovorovým názvom „útvár verejného obstarávania“. Útvár patrí pod úsek generálneho riaditeľa a spolupracuje so všetkými pracoviskami generálneho riaditeľstva.

„Pri veľkých projektoch, typickým príkladom je dobudovanie kanalizačnej siete a rekonštrukcie a intenzifikácie zastaralých čistiarní odpadových vôd z fondov EÚ, najužšie spolupracujeme s úsekom investičného riaditeľa. A napríklad pri nákupe motorových vozidiel či technológií do úpravni vôd a ČOV-iek (napríklad výmeny čerpadiel a pod.) spolupracujeme s úsekom výrobo-technického riaditeľa. A rovnako spolupracujeme i s ekonomickým úsekom,“ objasňuje Ing. Háber.

Dobre, rozumieme, ale potom kde je tá Vaša parketa, za čo Vy vlastne zodpovedáte? Vy osobne a Váš tím? podsúva sa na jazyk neodbytná otázka.

„Zabezpečujeme nákup všetkých tovarov, služieb a prác pre našu spoločnosť. Na akýkoľvek nákup totiž musí byť realizovaná súťaž postupom, ktorý je v súlade so zákonom o verejnom obstarávaní - bez ohľadu na to, či je to veľký investičný projekt za desiatky miliónov eur (napríklad ČOV a kanalizácie) alebo nákup toaletného papiera či stravných lístkov pre zamestnancov. A navyše, verejná súťaž musí byť nielen vypísaná, ale aj zverejnená a po zverejnení čakáme, kto sa v stanovenej lehote do súťaže prihlási.“

Tých zrejme býva veľa, keďže konkurencia v podnikateľskom prostredí je silná, čo je napokon len dobre, myslíme si. Ale ako je to v realite?

Jednou nohou v base!

„Poviem to na rovinu - najlepšie je, keď sa nám do súťaže prihlási viacero záujemcov. Keď sa prihlási len jeden, už môže byť problém, lebo zbytočne my do poslednej bodky dodržíme literu zákona o verejnom obstarávaní číslo 343/2015 Z. z. i našu vnútropodnikovú smernicu, keďže zákon nemôže všetko upravovať do poslednej bodky, ale samotný fakt, že v hre je len jeden jediný súťažiaci, už akosi automaticky môže vzbudiť podozrenie z klientelizmu.“

A dá sa tomu vôbec vyhnúť? - pýtame sa priamo.

„Samozrejme, že sa nedá. Naša spoločnosť ako obstarávateľ, resp. verejný obstarávateľ podľa spomínaného zákona nemôže zasahovať do výberu a nútiť potenciálnych uchádzačov,

aby sa prihlasovali. Nedávno sa nám stalo, že v jednej súťaži po hodnotení zostal jediný uchádzač a boli tu chlapi z ministerstva a vyčítali mi to. Ja im vravím, že to neviem ovplyvniť. A oni na to, že som mal nejaké vybrané podnikateľské subjekty pozvať na akési stretnutie, posedenie či školenie a tam im vysvetliť, ako sa majú prihlásiť do súťaže, čo majú presne napísať, čo majú ponúknuť a tak ďalej. A takto ich vraj mám priviesť k tomu, aby sa do súťaže prihlásili a predložili bezchybné ponuky.“

A Vaša reakcia, pán inžinier?

„Bol som z toho zhrozený a vravím im, že keby som to urobil, nieže urobil, ale keby som čosi také len niekde navrhol, už jednou nohou stojím rovno v base! Ale taký ten úradnícky pohľad od stola býva veľmi vzdialený realite. A platí to - myslím si, že všeobecne - nielen v oblasti verejného obstarávania a netýka sa len vodárenstva. Je to zrejme vo všetkých rezortoch a možno všade na svete.“

Tam, kde nie sú reštaurácie

Modelová situácia: prihlási sa päť záujemcov, ktorý z nich vyhrá a prečo? Čo o tom rozhoduje? Rozhodujúcim kritériom je predsa čo najnižšia cena.

„Ale neplatí to absolútne, keďže pri príprave súťaží musím prihliadať i na ďalšie okolnosti. Uvediem jednoduchý príklad. Ideme vypísať súťaž na stravné lístky pre našich zamestnancov, do ktorej sa môže prihlásiť podnikateľských subjektov. Ale niektorí uchádzači už dnes namiesto klasických papierových stravných lístkov ponúkajú systém platenia kartou v reštauráciách argumentujúc tým, že to v konečnom dôsledku môže byť cenovo výhodnejšie než papierové stravné lístky s viacerými ochrannými prvkami, ktorých výroba môže byť drahá a manipulácia s nimi môže byť tiež náročná. Ale vzhľadom na objektívne okolnosti sa môže stať, že tento progresívny spôsob je pre špecifickú pôsobnosť našej spoločnosti neuplatniteľný a v procese prípravy a realizácie súťaže ho v súlade s metodickými usmerneniami ÚVO nemôžeme akceptovať!“

Ktoré sú potom tie ďalšie rozhodujúce faktory?

„Máme pracoviská (najmä úpravne vôd či ČOV-ky), ktoré sú vzdialené od miest a nielenže tam nie sú poblízku reštaurácie s terminálmi pre platobné karty, ale nie sú vôbec žiadne reštaurácie! Som rád, že v neďalekej obci je as-

poň malý obchodík s potravinami, v ktorom si môže náš zamestnanec výhodne nakúpiť za gastrolístky. Ale to som uviedol len ako modelový príklad. Verím, že systém výhodného reštauračného stravovania cez platobné karty môže byť dobrá vec, ale ja ho neviem zabezpečiť všetkým zamestnancom VVS. Dotknutý podnikateľský subjekt potom podá žiadosť o nápravu a využije ďalšie opravné prostriedky, celé sa to naťahuje, pribúda papierovanie, ale nemôžem zmeniť naše požiadavky len kvôli jeho modrým očiam.“

Neustále strážení

Ozaj, vieme, kto všetko v konečnom dôsledku zodpovedá za to, že súťaž prebehne transparentne?

„V prvom rade ja osobne a celý môj tím, celý útvár stratégie a nákupu. Je nás dohromady osem vrátane mňa. A prácou sme zavalení vyše hlavy, to môžete pokojne napísať aj nafotiť.“ (Smiech.)

A kto drží nad Vami bič? Kto Vašu prácu sleduje, kontroluje? Predsa len, ani Vy nežijete vo vzduchoprázdne, máte rodičov, susedov, priateľov, známych a určite sú na Vás tlaky, aby ste nejaký dobrý kšeft dohodili bratrancovi z druhého kolena a možno aj niektorý Váš sused naznačil, že by mal záujem...

„Nie je to tak a ani by to nemohlo tak fungovať. My sme takpovediac neustále strážení a kontrolovaní samotnou podnikateľskou

obcou, tou neuveriteľne silnou konkurenciou, aká vládne medzi podnikateľmi.“

Môžeme to pochopiť napríklad tak, že ak by ste sa len tak s manželkou prechádzali povedzme po Hlavnej ulici v Košiciach a okolo by šiel majiteľ niektorej firmy, ktorá sa k Vám prihlásila do súťaže, a Vy by ste sa s ním pozdravili, veď sa dávno poznáte, a zhodou okolností by to zbadal majiteľ ďalšej firmy, ktorá je tiež prihlásená do súťaže, mohol by súťaž právne napadnúť s tým, že tam nie je objektivita, pretože sa poznáte s jedným zo súťažiacich?

„Určite by sa to mohlo stať. A také veci sa aj stávajú...“

Dalo by sa to obrazne povedať aj tak, že Vaším priamym nadriadeným nie je ani tak generálny riaditeľ, ako skôr samotné konkurenčne veľmi silné podnikateľské prostredie?

„S určitou nadsádzkou áno, i tak to možno povedať,“ zdôraznil Ing. Háber a dodal, že oveľa dôležitejšie je to, že pracovníci útvaru sú viazaní mlčanlivosťou. „Nemôže len tak hocikto vojsť do našich kancelárií a prezerať si spisy. A keď sú otvorené súťaže, ani upratovačka tu nesmie prísť povysávať, ba ani na recepcii nesmú byť náhradné kľúče! A ešte jedna vec. Neustále sa nám sprisňuje legislatíva. Zákon o verejnom obstarávaní mal pred pár rokmi, ak sa dobre pamätám, nejakých 30 paragrafov, teraz je ich už takmer 190!“

Bič nad Háberovcami?

To, že si podnikateľské subjekty pozerajú vzájomne na prsty, je len dobre. Prispieva to k transparentnosti a regulérnosti verejných súťaží. Ale nad Háberovcami je bič aj v podobe štátnych inštitúcií a orgánov. V prvom rade je to Úrad pre verejné obstarávanie (ÚVO), ale do hry pri akomkoľvek, čo i len teoretickom podozrení často vstupuje Protimonopolný úrad SR (PMO) alebo aj Národná kriminálna agentúra (NAKA).

„Pri projektoch financovaných z fondov EÚ a zo štátneho rozpočtu nás navyše kontroluje aj Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky (MŽP) a jeho Implementačná agentúra environmentálnych investičných projektov, no a samozrejme, rovnako k nám môžu kedykoľvek prísť na kontrolu orgány EÚ, lebo je to tak, že kto nám dá prostriedky na naše projekty, má právo - a ja si myslím,

že aj povinnosť - kontrolovať, ako boli tieto financie použité a či súťaž nebola vypísaná tak, aby bola vopred šitá na jedného konkrétneho uchádzača.“

Predpokladáme ale, že úradníci z Bratislavy či Bruselu len tak nenasadnú na vlak či lietadlo a neprídu do budov GR-ka na Komenského ulici prehrabávať sa v nekonečných kopách spisov.

„V podstate máte pravdu, pán redaktor, ÚVO, PMO i ministerstvo si poväčšine len žiadajú, aby sme im k tej či onej súťaži poslali komplet celú spisovú agendu. Samozrejme, najlepšie by bolo, ak by to boli originály! Ale všetkým vyhovieť nemôžeme a tak tisíce - desaťtisíce strán rozmnožujeme na kopírkach. Určite Vám prišla na um otázka, prečo toľké kopy materiálov nedáme rozmnožovať nejakým špecializovaným firmám, ktoré sú na to výslovne stavané. Nemôžeme, lebo sme viazaní mlčanlivosťou! Takže si to všetko robíme sami. Sú dni, keď si všetci vysúkame rukávy a na viacerých kopírkach rozmnožujeme

potrebné, svojich podriadených sa zastane a podrží ich aj v tom najhoršom. Slovom, starý morský vlk!

V tomto sa úplne zhodli Mgr. Helena Jačmanová, Agáta Sokolová, Ing. Katarína Sedláčková a Mgr. Matej Ivasenko, ale aj Zuzana Peková, Eva Maťašová a Renáta Kachničová.

Potom nám rozprávali o tom, že ak si spisy vyžiada napríklad Úrad pre verejné obstarávanie, tie nekonečné štósy papierov zabalia do veľkých škatúl a k jednej súťaži odovzdajú úradu škatule aj s celkovou hmotnosťou povedzme 64 kilogramov a 938 gramov.

„Oni si to pri preberaní veľmi presne odvážia a po čase nám opäť v tej istej hmotnosti spisy vrátia. Obdobne ťažké škatule plné dokumentov doručujeme aj Protimonopolnému úradu či ministerstvu, ale tam si to nevážia presne na gramy. V každom prípade sme často zavalení spismi a škatulami tak, že ich máme plné kancelárie - až po strop a nemáme si ani len kde sadnúť! Ale optimizmus je to, čo nás drží pri živote.“ (Smiech.)

a rozmnožujeme. Hádam aj desať hodín v jednom kuse! A na ďalší deň zase a potom zase...“

Nemajú si kde sadnúť

Členmi tímu sú absolventi vysokých škôl i administratívne pracovníčky so SŠ vzdelaním. A všetci majú práce vyše hlavy. Oslovlili sme ich bez prítomnosti šéfa. Unisono sa zhodli v tom, že aj keď práca je veľmi náročná a je jej veľmi veľa vrátane neraz zbytočných administratívnych prác, robia ju radi a čo je hlavné, ich vedúci je férový chlap, ktorý dokáže odolávať rôznym tlakom a keď je

Keď sa s členmi kolektívu rozlúčime, jeho vedúci nás pristaví so slovami: „Hovorili aj niečo o mne? Kritizovali ma alebo nebodaj chválili?“

Skôr len tak všeobecne, nič konkrétne sme nerozprávali, dušujeme sa.

„Dobre,“ hovorí na to Ing. Háber, „tak do článku napíšte, že mám stmelený a dobre zohratý tím a že sa na jeho členov môžem vo všetkom spoľahnúť. A to je pre mňa alfa a omega! Všetko ostatné sú nepodstatné detaily.“

(fur.)

Foto: Marián Horňák

Vodárov klobúk

VIII.

Pod názvom Vodárov klobúk sa skrýva pomyselný čarodejnický klobúk plný tajomstiev, z ktorého vytiahneme vždy to, čo práve potrebujeme. Nejakú potrebnú informáciu, dobrú radu či poučenie. Napríklad aj o tom, prečo v čase sviatkov ľudia tak hromžia na vodárov.

A veru hromžia poriadne! A kladú si pri tom otázku, či si vodári nevedia lepšie rozplánovať prácu, keď na Štedrý večer vymieňajú staré potrubia za nové, aby ľuďom zneprijemňovali život. A keby len na Štedrý večer! Stáva sa, že aj na Silvestra o pol štvrtej popoludní, keď sa všetci kúpu, umývajú si vlasy, holia sa a chystajú na silvestrovskú párty, im odstaví vodu!

A potom hodinu - dve niekde búchajú, rýpu do zeme, trieskajú a ležú ľuďom na nervy. To si vodári fakt myslia, že človek nemá právo užiť si sviatok? Asi nie sú normálni!

Ale to sú len krátke ukážky z hromženia nespokojných ľudí.

Keď príbehne manželka

Stalo sa, že pracovníkovi VVS práve na Silvestra búchali a kopali do dverí susedia, ktorí vedeli, že „pracuje u vodárov“ a kričali naňho, aby s tým niečo urobil.

„Choď za svojimi kolegami a dohovor im, aby s tým okamžite prestali a pustili nám vodu! Veď je Silvester!!! Zober telefón a volaj vášmu riaditeľovi alebo kto to má u vás na starosti, nech sa zamyslí nad sebou, keď na sviatočný deň naplánoval výmeny starých rúr za nové.“

Medzitým príbehli ďalší susedia, ktorí počuli krik. Snažil sa im vysvetliť, že je porucha, ale viac o tom nevedel.

„Ja ti dám takú poruchu, že ti hlava odleť! Teraz porucha? Vieš, aký je dnes deň?! My máme s manželkou zaplattenú v hoteli slávnostnú večeru a silvestrovskú zábavu,“ skríkol jeden zo susedov a chytil sa za vlasy: „To mám ísť neosprchovaný a s takými masťami vlasmi na slávnostnú večeru?! Rob s tým niečo, lebo o chvíľu príbehne moja manželka a len potom uvidíš... To vy nám fakt musíte robiť zo života peklo?“

Vianoce na blate

Téma tohto Vodárovho klobúka je časovo veľmi aktuálna,

pretože už dlhé roky je tak, že spravidla na Vianoce býva u nás pomerne teplo („Vianoce na blate“) a potom koncom roka náhle primrzne. Aj výrazné oteplenie, aj náhle ochladenie (s veľkými výkyvmi teplôt) bývajú pre vodárov naozaj zaťažkávajúcou skúškou, kedy - ako sa zvykne hovoriť - sa hrá o čas i o nervy.

Spotrebiteľov je potrebné pochopiť - sú veľmi citliví na každý čo i len drobný výpadok v dodávke pitnej vody, pričom reagujú iracionálne a veľmi podráždene. A zvlášť vtedy, ak ku poruche na vodovodnej sieti dôjde počas sviatkov.

A určite sa nedá vyhnúť tomu, že pracovníkovi VVS, hoci s poruchami nemusí mať nič spoločné (pracuje na celkom inom úseku), budú búchať do dverí zúfalí a nazlostení susedia. Ale pri každej nemilej udalosti platí, že je lepšie, ak tí, ktorých nepríjemná udalosť postihne, o nej niečo vedia.

Napríklad je potrebné im vysvetliť, že pri náhlých zmenách denných teplôt potrubia môžu prasknúť a nie je to špecifikum VVS, ale je to hádam všade na svete. A že vodári sa z toho netešia a že porucha je rovnako nepríjemná vec aj pre nich samotných a nesedia so založenými rukami, ale chcú poruchu čím skôr odstrániť a následne obnoviť dodávku pitnej vody.

Rovnako možno pri vysvetľovaní zdôrazniť, že vodári si uvedomujú svoju zodpoved-

nosť a chápu nervozitu i podráždenosť ľudí osobitne vo sviatočné dni a v takýchto obdobiach mávajú i posilnené služby. A už vôbec nie je pravda, že vodári nemajú čo robiť alebo naháňajú plán, a tak cez sviatky vymieňajú staré potrubia za nové.

Kto je hlavný vinník?

Aj keď poruchy na vodovodnej sieti sú rôzneho druhu i pôvodu, stáva sa napríklad, že cudzie firmy pri výstavbe či opravách iných inžinierskych sietí (elektrina, plyn, internetové pripojenia, telefón, káblové televízie a pod.) vodárom poškodia vodovodné či kanalizačné potrubie. Našťastie takých prípadov nie je veľa a nebudeme sa im teraz venovať, lebo nesúvisia s počasím.

Témou sú poruchy, pod ktoré sa podpisuje počasie nepozerajúce sa do kalendára, aby vedelo, či nie je práve sviatok. Hlavným vinníkom mnohých takýchto porúch je materiál, z ktorého je vyrobená prevažná väčšina vodovodných a aj istá časť kanalizačných potrubí. Reč je o sivej liatiny, medzi vodármi nazývanej i klasická liatina, čo je inak perfektný vodárenský materiál - potrubia zo sivej liatiny majú dlhú životnosť, sú odolné voči korózii a dokážu odolávať aj tým najagresívnejším pôdam.

Nad skvelými výhodami však vysoko prevažujú nevýhody sivej liatiny - je krehká, praská a láme sa, a to najmä vtedy, keď prituhne alebo sa náhle prudko oteplí a pôda začne takpovediac pracovať (pohyby

vo vrstvách pôdy pri väčších zmenách dených teplôt).

Aj keď sa nové vodovodné a kanalizačné potrubia zo sivej liatiny práve pre túto vlastnosť už dávno nevyrábajú, tento materiál je najmä v krajinách strednej a východnej Európy ešte vždy najčastejším materiálom vodovodných potrubí (na Slovensku s podielom cca 60 - 65 percent, v niektorých štátoch ešte viac) a veľký podiel má aj v kanalizačných potrubíach, keďže ho nepoškodzujú ani najagresívnejšie látky prítomné v odpadových vodách.

Profesionalita a zodpovednosť

Vodári si dobre uvedomujú tzv. lámavosť potrubí zo sivej liatiny a preto postupne vymieňajú potrubie z tohto materiálu za iné, v súčasnosti je to najmä tvárna liatina a plast. Tvárna liatina má všetky dobré vlastnosti sivej liatiny a navyše nepraská pri náhlých výkyvoch počasia a následných pohyboch vo vrstvách zeminy. Je však veľmi drahá a ťažká, takže manipulácia s ňou je veľmi náročná a nákladná.

Z tohto dôvodu sa tvárna liatina preferuje tam, kde je veľká záťaž (centrá veľkých miest, parkoviská či električkové koľajnice, diaľnice a rušné vozovky, železničné trate a podobne), všade tam, kde by potrubie z plastu dlho nevydržalo. V ostatných prípadoch, kde nie je vysoká záťaž (park, pole, voľná príroda), sa mon-

tujú prevažne plastové potrubia, najmä z polyetylénu. Plasty ale majú kratšiu životnosť a nie sú vhodné na potrubia väčších priemerov, kde sa používajú oceľové potrubia, tie však zasa môžu ľahko korodovať.

„Každý jeden materiál používaný vo vodárenstve má výhody i nevýhody, ale dôležitejšie je to, že všetky musia mať tzv. atest na pitnú vodu, pretože potrubie nemôže ohrožovať zdravie ľudí a musí byť zárukou toho, že voda zo zdravého zdroja sa k spotrebiteľovi dostane v takom stave, že z nej bez obáv môže piť, koľko mu len hrdlo ráči,” vysvetlil výrobo-technický riaditeľ Ing. Rudolf Kočiško.

K problematike porúch na vodovodnej sieti doplnil, že vo všetkých deviatich závodoch sú zohraté tímy kvalifikovaných a veľmi skúsených pracovníkov, ktorí sa profesionálne a veľmi zodpovedne venujú odstraňovaniu porúch v každom čase. Ak je porucha rozsiahlejšia a je nutné odstaviť dodávku vody na dlhší čas, promptne sa zabezpečí náhradné zásobovanie cisternami.

„Uvedomujeme si, že na výpadky v dodávke pitnej vody sú obyvatelia veľmi citliví a na každý detail reagujú podráždene, preto sme v tomto roku vynovili všetkých 12 cisternových vozidiel a 10 cisternových prívosov. Staré skorodované odberné potrubia s ventilmi sme vymenili za nové - krásne, nerezové a tradičné chlórovanie vody sme v cisternách nahradili novým dezinfekčným prostriedkom Sanosil,” uzavrel pán Rudolf Kočiško.

(fur.)

Foto: archív redakcie

V t i p y

Správca jazera upozorňuje rybára, že loví na zakázanom mieste. Previnilec sa snaží vykrútiť:

- Ja nelovím, ja učím plávať červíka.

Správca sa nedá:

- Pokutu zaplatíte aj tak, lebo ako vidím, červík nemá záchrannú vestu!

Tolkokrát sa s džbánom chodí po vodu, až pokiaľ sa nezavedie vodovod.

Ako najviac opiješ slimáka?

Tak, že netrafí domov.

Lietadlo prelieta ponad Atlantický oceán a ozve sa kapitánov hlas:

- Milí cestujúci, cestujeme v nádher-
nom slnečnom prostredí v bezvetrí,
teplota vonku je 32 stupňov. Polovicu
cesty už máme za sebou. Ak sa pozrie-
te napravo, vidíte oba motory funk-
čné. Ak sa pozriete doľava, vidíte oba
motory v plameňoch. Prosím, zacho-
vajte pokoj. Pozrite dolu, na hladine
oceánu vidíte malú bielu bodku, to
je môj padák. Rozprávam sa s vami
odtiaľ.

Prečo sa blondínka sprchuje s dažd-
nikom?

Aby sa nemusela utierať.

Sedí rybár pri jazere a po chvíli chytí
zlatú rybkú.

Rybka mu hovorí:

„Keď ma pustiš, splním ti tri želania.“

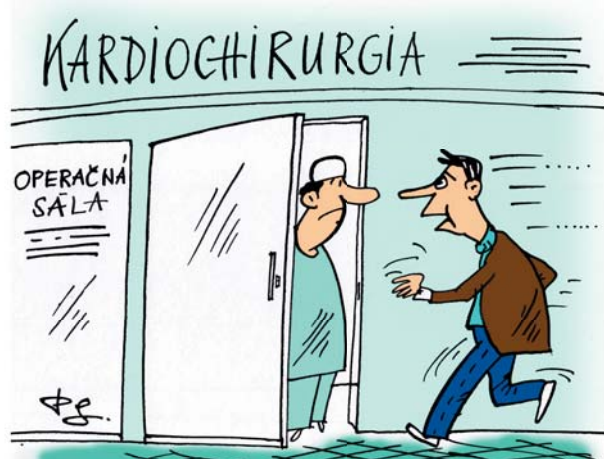
„Ja mám len jedno, aby si nemala
kosti.“

Príde zajačik do reštaurácie a pýta
sa čašníka:

„Prosím Vás, koľko stojí kvapka
vody?“

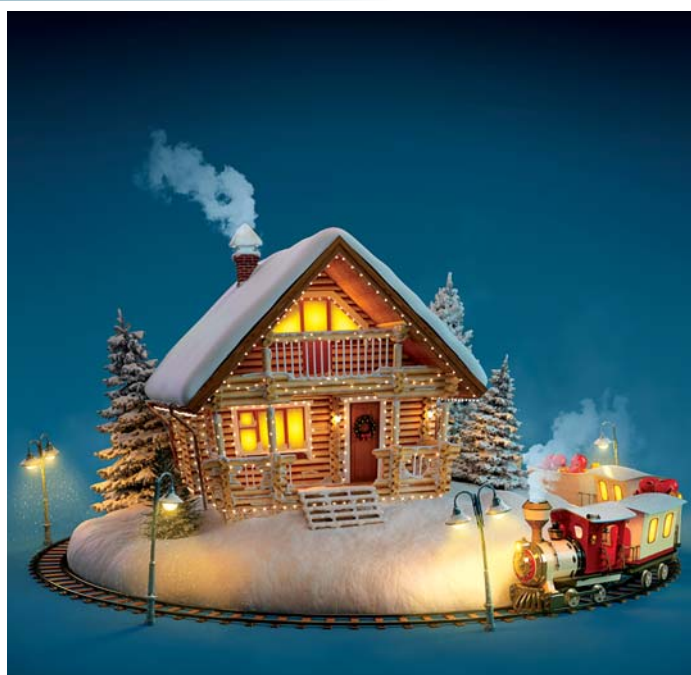
„Jedna kvapka vody? Nič. Kvapka
sem – kvapka tam...“

„Tak si prosím tisíc kvapiek vody.“

Doktor, trhá mi srdce, keď vidím, ako netesné
žumpy znehodnocujú pitnú vodu v našej obci.

Nájdí 10 rozdielov

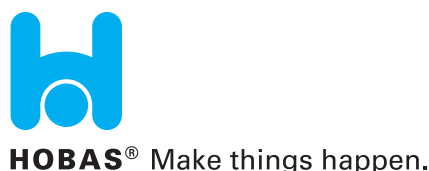
Generálni partneri:

Hlavní partneri:

Reklamní partneri:

Ing. Miroslav Mačičák
Alezar s.r.o.
Centrivit Slovakia s.r.o.

GSIC PLUS s.r.o.
GMT Plus s.r.o.
Hydroprojekt Košice, s.r.o.

Ing. Juraj Billý - BIDOR
KUHN - SLOVAKIA s.r.o.

S cieľom neustále zvyšovať kvalitu poskytovaných služieb a zároveň chrániť životné prostredie Vám ponúkame možnosť prijímať elektronickou formou:

Elektronické zasielanie dokumentov

- faktúry za vodné a stočné,
- faktúry za ostatné práce a služby,
- marketingové materiály,
- iné dokumenty.

Táto bezplatná služba je určená pre všetkých obchodných partnerov VVS, a.s.

Je potrebné splniť nasledujúce podmienky:

- požiadať o službu osobne na ktoromkoľvek zákazníckom centre s platným dokladom totožnosti,
- uviesť kontaktnú e-mailovú adresu,
- podpísať zmluvu o elektronickom zasielaní dokumentov,
- predložiť plnú moc súvisiacu s podpisom zmluvy o elektronickom zasielaní dokumentov v prípadoch, ak napr. o službu požiadala organizácia, ktorá má viac prevádzok/organizačných zložiek v rámci pôsobnosti VVS, a.s.

www.vodarne.eu

Projekt „PRÍPOJKA ZA 1 EUR“ Prečo?

- **Napojiť sa na verejný vodovod alebo verejnú kanalizáciu práve teraz?**

Pretože v rámci projektu Východoslovenskej vodárenskej spoločnosti, a.s. „PRÍPOJKA ZA 1 eur“ za kúpu vodovodnej plastovej a kanalizačnej revíznej šachty a za montáž prípojky zaplatíte len 1 eur.

- **Piť pitnú vodu z verejného vodovodu?**

Pretože pitná voda z vodovodných kohútikov je zdravotne bezpečná, čistá, svieža a cenovo najvýhodnejšia.
1 liter pitnej vody = 0,0016 €

- **Odvádzať odpadové vody verejnou kanalizáciou?**

Pretože odvádzanie odpadových vôd verejnou kanalizáciou a následné čistenie odpadových vôd v čistiarni odpadových vôd je ekologicky najvhodnejší spôsob čistenia chrániaci životné prostredie a zabezpečujúci dostatok kvalitných zdrojov podzemnej vody pre budúce generácie.

Meradlo s diaľkovým odpočtom k prípojke **za 1 euro**

S účinnosťou od 1.11. 2014 v rámci Projektu Prípojka za 1 EUR je štandardnou súčasťou realizácie vodovodnej prípojky na náklady VVS, a.s. meradlo s diaľkovým odpočtom. Prípojka za 1 EUR - realizácia na náklady VVS, a.s.

- Obhliadka miesta realizácie
- Dodávka a montáž materiálu (HDPE potrubie, mechanické tvarovky...)
- Prepláchnutie, tlakovanie prípojky
- Vodomerná plastová šachta
- Vodomerná zostava
- Meradlo so zariadením umožňujúcim diaľkový odpočet

